

prima instanță: V. Hadîrca
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lazu Maria,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Lazu împotriva
Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc
Marianciuc Evelina, Primăria mun. Chișinău, SA „Semnal”, Agenția Proprietății Publice,
Consiliul mun. Chișinău cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin
încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, prin care a fost respins
apelul declarat de către Lazu Maria și menținută hotărîrea primei instanțe,

c o n s t a ț ă

La 23 septembrie 2015, Lazu Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen
rezonabil a hotărîrii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare.

În motivarea acțiunii Lazu Maria a indicat că la 29 decembrie 2003 Curtea de Apel
Chișinău a emis hotărîrea judecătorească nr. 3ca-485/2003 prin care a dispus obligarea
Departamentului Privatizării de a numi o comisie pentru privatizarea fondului locativ din
căminul de pe str. Hristo Botev, 25, mun. Chișinău, cu participarea APLP nr. 51/396 COOP
și SA „Semnal”; a obliga Departamentul Privatizării și Agenția Teritorială de Privatizare, în
colaborare cu APLP nr. 51/396 COOP și „Semnal” să efectueze privatizarea fondului locativ
de pe str. Hristo Botev, 25, mun. Chișinău, conform legislației în vigoare din acest domeniu.

Menționează că, hotărîrea supra enunțată a rămas definitivă și irevocabilă la 16
februarie 2005.

Consideră că organele statului Republicii Moldova, cu atribuții în domeniul asigurării
executării hotărîrilor judecătorești, nu au întreprins măsurile necesare pentru executarea
hotărîri supra enunțate, în termenul prevăzut de lege națională, cu toate că Statului îi revine

o obligație pozitivă de a organiza un sistem de punere în executare a hotărârilor judecătorești care să fie eficient din punct de vedere normativ și jurisprudențial, mecanism care trebuie pus în aplicare fără întârziere.

Consideră că neexecutarea hotărârii în termen de 10 ani este o încălcare a drepturilor și intereselor ei.

Solicită Lazu Maria constatarea încălcării dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 3ca-485/2003 din 29 decembrie 2003 emisă de Curtea de Apel Chișinău, privind obligarea Departamentului Privatizării de a numi o comisie pentru privatizarea fondului locativ din căminul de pe str. Hristo Botev, 25, mun. Chișinău, și efectuarea privatizării fondului locativ de pe str. Hristo Botev, 25, mun. Chișinău cu încasarea în beneficiul ei din contul statului Republicii Moldova paguba materială în sumă de 6000 euro, prejudiciul moral în sumă de 6000 euro și cheltuielile de judecată

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 octombrie 2015, a fost introdus în procesul dat în calitate de intervenient accesoriu de partea pârîtului, executorul judecătoresc Evelina Marianciuc, Primăria mun. Chișinău și SA „Semnal” (f.d. 20-21, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016, a fost respinsă integral acțiunea Mariei Lazu, ca fiind neîntemeiată (f.d. 58, 65-71, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Maria Lazu și menținută hotărârea primei instanțe (f.d. 106-115, vol. II).

La 23 septembrie 2016 prin intermediul oficiului poștal, Lazu Maria a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, care a fost înregistrat în Curtea Supremă de Justiție la 26 septembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea integral.

În motivarea recursului, Lazu Maria a invocat că instanța de apel eronat a examinat pricina, iar în concluzie a emis o decizie ilegală.

Susține că la materialele pricinii au fost anexate probe care confirmă faptul că ea în calitate sa de locatar a depus în anul 2004 cererile respective cu actele necesare către Departamentul Privatizării, cu scopul de a privatiza spațiul locativ ocupat în mod legal în căminul de pe str. Hristo Botev, 25. Însă cu toate acestea prin neexecutarea hotărârii nr. 3ca-485/2003 din 29 decembrie 2003 care dispune expres obligația Departamentului Privatizării de a efectua privatizarea fondului de locuințe din căminul nominalizat, ea a fost privată neîntemeiat de acest drept.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra inadmisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 26 octombrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 17 noiembrie 2016, Agenția Proprietății Publice a depus referință prin care solicită declararea recursului ca inadmisibil, din considerentul că a fost declarat înafara termenului legal.

În rest, Ministerul Justiției, SA „Semnal”, executorul judecătoresc Marianciuc Evelina și Primăria mun. Chișinău nu au depus referințe prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat de către Lazu Maria.

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lazu Maria este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și (2) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este de decădere și nu poate fi restabilit.

Din actele pricinii rezultă că instanța de apel a pronunțat decizia contestată la 16 iunie 2016 (f.d.106).

Recurenta Lazu Maria invocă în prezentul recurs că decizia motivată a instanței de apel a recepționat-o la 15 iulie 2016 (f.d. 119).

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Potrivit art. 112 alin. (1) CPC termenul stabilit în ani expiră în luna și ziua respectivă a ultimului an al termenului. Termenul stabilit în luni expiră pe data respectivă a ultimei luni a termenului.

Respectiv termenul de declarare a recursului a început să curgă din 16 iulie 2016, care a expirat la 16 septembrie 2016.

Prin urmare recursul declarat de către Lazu Maria la 23 septembrie 2016, indică asupra tardivității acestuia (f.d. 119, vol. II).

Or, conform art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Colegiul relevă, de asemenea, că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a deciziei judecătorești emise în instanța de apel și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. Așa fiind, cu ocazia examinării cauzei *Ponomaryov v. Ucraina* (hotărâre din 3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe

nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unui din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că Lazu Maria a depus cererea de recurs cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 Codul de procedură civilă, care este termen de decădere și nu poate fi restabilit, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 433 lit. b) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Lazu Maria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală